

mihospitalet, der er bygget i Pavillon-system, og som derfor kan anvendes ikke blot til Epidemihospital, men ogsaa til andre Formaal. Jeg maa derfor meget beklage den Stilling, Ministeren her indtager, og den er jo ogsaa ganske i Strid med, hvad man tidligere har tænkt sig, idet det oprindelg var Mening, at der her i Tinget skulde fremsættes Forslag om at lade Hospitalet overgaa til Finansministeriet; heri laa jo, at man ikke tænkte sig at anvende det som militært Hospital. Jeg tror, Ministerens Holdning vil vække megen Bekymring blandt Lægerne, som har haft en temmelig sikker Formodning om, at Hospitalet i hvert Fald delvis vilde blive anvendt i Forbindelse med Righospitalet, hvilket jo vilde være det eneste praktiske.

Forsvarsministeren (Brorsen): Naar det ærede Medlem Fru Elna Munch nu i Forbindelse med sin Omtale af Garnisons-sygehuset taler om Ødselhed, er dette ikke noget, der rammer mig, men derimod den tidligere radikale Forsvarsminister. Da man i sin Tid planlagde hele dette Byggearbejde, har man ikke været tilstrækkelig opmærksom paa, at man gik en Tid i Møde, da der efter alle Solemærker at dømme vilde blive en Indskrænkning af hele Militærvæsenet. Men selv om dette ikke var sket, er der dog, særlig naar man ser den meget store Administrationsbygning derude, i høj Grad Grund til at tale om Ødselhed — men det rammer, som sagt, ikke mig, det rammer den tidligere radikale Forsvarsminister.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch udtalte nu, at vel mener hun, Hospitalet skal bygges færdigt, men vi skal alligevel forinden forhandle om at gøre en anden Brug af det end som Garnisonssygehus. Ja, det er jeg altsaa ganske uenig i, jeg mener, det skal bygges færdigt, og at det skal være Garnisonssygehus. Vi har nemlig ikke kunnet afhænde det til Københavns Kommune, og det er en given Sag, at vi har Brug for et nyt militært Hospital. Det var nemlig Mening, at hvis man kunde afhænde det store Hospital her, skulde der bygges et andet, eventuelt paa Epidemihospitalets Grund, men ikke til de Summer, der er Tale om her.

Som jeg nu gentagne Gange har sagt, mener jeg altsaa, Hospitalet skal bygges færdigt, og at det skal bruges som Garnisonssygehus. Det er beregnet til ca. 240 Pladser, og efter de Oplysninger, jeg har faaet fra Lægekorpset, vil det være 40—70 Pladser for mange; man maa da til sin Tid op-

tage en Forhandling om, hvad der skal gøres ved disse Pladser. Jeg synes, at det i og for sig ogsaa er udmærket, at der gaar et Aars Tid, inden Hospitalet er færdigt, saa kan man faa en Statistik over, hvor mange syge Soldater man kan regne med, at Hærstyrken her i København og nærmeste Omegn kan give. Saa har man noget reelt at gaa ud fra. Saa kan vi til sin Tid, som sagt, med mere Nytte end i Dag forhandle om, hvad der skal gøres med de overflødige Pladser.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Elna Munch har Ordet for en kort Bemærkning.

Elna Munch: Jeg vil gerne skænke den højtærede Forsvarsminister hans Bemærkning til det tidligere radikale Ministerium om Ødselhed. Den højtærede Forsvarsminister ved, at Hospitalet er blevet bygget under ganske andre Forudsætninger end de nuværende og paa en Tid, da der var en betydelig større Hærstyrke i København end nu. Det er i Anledning af, at den er blevet reduceret, at Spørgsmaalet er rejst om, hvorvidt Hospitalet skal tjene til militær Brug. Jeg har nu forstaaet den højtærede Forsvarsminister saaledes, at det ikke en Gang er, som jeg formodede, at man vil evakuere Marinehospitalet og anvende dette til civil Brug, men at man vil anvende baade Marine- og Epidemihospitalet og det meget store Hospital paa Tagensvej til militær Brug, saaledes at der kun bliver meget faa Patienter paa hvert Hospital. Hvis det ikke er ødsel Drift, ved jeg ikke, hvad man skal kalde det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Forsvarsministerens Bemærkning om Militærhospitalet maa virke højst forunderligt for et Medlem af Finansudvalget, der i Dag har haft Lejlighed til at beskæftige sig med Spørgsmaalet, eftersom der i Dag i Finansudvalget blev oplæst en Skrivelse til Forsvarsministeren, der skulde afsendes, og som der søgtes Tilslutning til fra Medlemmerne. Denne gaar udtrykkelig ud paa, at man bevilger disse Penge under Forudsætning af, at der, inden der træffes Afgørelse af, hvorledes Hospitalet skal anvendes, finder en Forhandling Sted. Nu fremstiller Ministeren det saaledes, som om Afgørelsen i Virkeligheden var truffet og altsaa den Forhandling med Finansudvalget, han var gaaet ind paa som Betingelse for,